

אלה. ועל זה כל אלה התוהו פסלת
הזהב, ואהרן הקריב זהב, שהוא
הצד (האחר) שלו, שהוא כלול
בתקף האש, והכל אחד, וצד זה
זהב ואש.

ורוח הטמאה שתמיד נמצאת
במדבר, מצאה מקום באותו זמן
להתחזק בו. ומה שהיו ישראל
טהורים מאותה זהמה ראשונה
שהטיל בעולם וגרם מות לכל -
כשעמדו על הר סיני גרם להם
כמו מקדם לטמא אותם ולהתגבר
עליהם, וגרם מות להם ולכל
העולם ולדורותיהם אחריהם.
זהו שכתוב (תהלים פב) אני אמרתי
אלהים אתם וגו'. אכן כאדם
תמותו וגו'. ומשום כך אהרן
חזר אחר כך להטהר בסוד
האמונה העליונה באותם שבעה
ימים קדושים, ואחר כך להטהר
בעגל.

ובא ראה, בכל רצה אהרן
להטהר, שאלו הוא לא היה, לא
היה יוצא עגל. מה הטעם? משום
שאהרן הוא ימין, והוא חזק
השמש, והזהב מהשמש. רוח
טמאה ירדה ונכללה שם, וישראל
נטמאו, והוא נטמא, עד שנטהרו.
מה הטעם נטמא? משום שיצא
עגל, שהוא מצד השמאל, שהוא
שור, ומימינו עגל. והוא שמאל
כמו שנאמר, שכתוב ופני שור
מהשמאל לארבעתן. ואהרן
שהוא ימין, נכלל בו שמאל ויצא
על ידו. ועל כן נתן לו עגל, כמו
שהוא גרם.

ומשום כך, כשרוח הטמאה הזו
מתגברת ושולטת במקדם על
העולם, שהרי בזמן שחטאו
ישראל, המשיכו עליהם אותו
יצר הרע כמקדם. כשנטהרו
ישראל ורצו להטהר, הצטרכו

דא דאלה. ועל דא כל הני התוכא סוספיתא
דהבא. ואהרן קריב דהבא, דאיהו סטרא
(אחר) דיליה, דכליל איהו בתוקפא דאשא,
וכלא חד, וסטרא דא דהבא ואשא.

ורוח מסאבא דאשתכח תדיר במדברא,
אשפח אתר בההוא זמנא לאתתקפא
ביה. ומה דהווי ישראל דכיינ, מההוא זומא
קדמאה, דאטיל בעלמא, וגרים מותא לכלא,
פד קיימו על טורא דסיני, גרם לון
כמלקדמין, לסאבא לון, ולאשתתקפא עלייהו,
וגרים לון מותא, ולכל עלמא, ולדריהון
בתריהון, הדא הוא דכתיב, (תהלים פב) אני
אמרתי אלהים אתם וגו'. אכן כאדם תמותו
וגו'. ובגין כך, אהרן אהדר לבתר לאתדפאה,
ברזא דמהימנותא עלאה, באינון שבעה יומין
קדישין, ולבתר לאתדפאה בעגלא.

ותא חזי, בכלא בעא אהרן לאתדפאה, דאלו
איהו לא הוה, לא נפק עגלא. מאי
טעמא. בגין דאהרן איהו ימינא. ואיהו
תוקפא דשמשא, ודהבא משמשא. רוח
מסאבא נחת, ואתכליל תמן, ואסתאבו
ישראל, ואסתאב איהו, עד דאתדכו.

מאי טעמא אסתאב. בגין דנפק עגל, דאיהו
מסטרא דשמאלא, דאיהו שור,
ומימיניה עגל. ואיהו שמאלא, כמה דאתמר,
דכתיב (דף רל"ז ע"ב) (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל
לארבעתן. ואהרן דאיהו ימינא, אתכליל ביה
שמאלא, ונפק על ידיה. ועל דא, אתייהיב
ליה עגל, כמה דאיהו גרים.

ובגין כך, פד האי רוחא מסאבא אתתקף,
ושליט כמלקדמין על עלמא, דהא
בזמנא דחאבו ישראל, אמשיכו עלייהו ההוא
יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדפאה, אצטריכו

יצר הרע כמלקדמין. פד אתדכו ישראל, ובעו לאתדפאה, אצטריכו